

SENTÈNCIA 99-38 DE 20 DE DESEMBRE DE 1999

CASS. PENSIÓ DE VIDUÏTAT. La pensió de reversió porta causa del vincle matrimonial la mera convivència *more uxorio* no determina els mateixos efectes.

Ponent: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

ANTECEDENTS DE FET

1

1r.- La sentència de data 21 d'abril de 1999 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar la demanda formulada pel Sr. Francesc Javier D. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, anul·lant les resolucions d'aquest organisme de 17 de març i 30 de juny de 1998, i va declarar que l'agent té dret a percebre la pensió de reversió derivada del traspàs de la Sra. Maria de Lurdes B.G., amb qui vivia.

2n.- Disconforme la C.A.S.S. amb aquesta sentència, va interposar recurs d'apel·lació el 25 de maig de 1999, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 22 de juliol següent. En el seu recurs, la C.A.S.S. argumenta que la mera convivència no dóna dret a la pensió de reversió que reclama la part agent, la qual només correspon al vidu o vídua sobrevivent. Al seu entendre, la convivència és una situació de fet que no és font de drets ni d'obligacions i, en aquest sentit, cal tenir en compte que el Consell General no va prendre en consideració una proposició de llei encaminada a regular les unions de fet, la qual cosa implica un rebuig per part del legislador a equiparar en aquest punt el vincle matrimonial amb la convivència marital.

3r.- La representació de la part agent va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 14 de setembre de 1999, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que havien formulat anteriorment.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió que és objecte de debat en aquest procés ja va ser analitzada en la sentència d'aquesta Sala núm. 99-27, de 14 de setembre d'aquest any, que va posar terme a un recurs que feia referència a una situació de naturalesa anàloga a la que ara es planteja. En aplicació del principi d'unitat de doctrina procedeix reproduir substancialment els raonaments que van donar lloc a la referida resolució.

En aquella sentència es partia de la consideració que els articles 33 i 42 del Reglament Tècnic de la C.A.S.S. estableixen el dret del cònjuge sobrevivent a una pensió de reversió i al cobrament del capital-defunció, i en determinen els requisits que han de concórrer. Com es desprèn d'una interpretació literal d'ambdós preceptes, aquest dret porta causa del vincle matrimonial, de manera que la mera convivència *more uxorio* no determina els mateixos efectes.

Aquesta mateixa Sala, en les sentències 96-11, de 6 de març de 1996, i 98-35, de 23 de juny de 1998, va afirmar la procedència de que fos reconeguda la pensió de reversió en benefici de les persones que havien vist dissolt, per divorci, el seu vincle matrimonial, i això com a conseqüència de diverses raons, entre les que ara convé recordar que la dissolució del règim econòmic matrimonial no fa desaparèixer completament les conseqüències econòmiques del vincle extingit, i que la pensió de reversió s'atribueix, entre d'altres raons, per la dedicació dels consorts a la realització dels fins del matrimoni.

Tanmateix, la situació que ara s'examina no resulta en cap cas equiparable a la que fou objecte dels anteriors pronunciaments d'aquest

Tribunal. Es tracta en aquest supòsit d'una situació de convivència marital que no es troba compresa en l'àmbit d'aplicació dels articles 33 i 42 del Reglament Tècnic de la C.A.S.S., ja que no ha existit el vincle matrimonial que exigeixen els preceptes esmentats, que es refereixen de forma clara al cònjuge sobrevivent, o al vidu o vídua. La mera convivència marital no és una institució jurídicament regulada, i per tant no resulta equiparable al matrimoni als efectes de les prestacions de seguretat social com les que ara reclama la part agent.

En conseqüència, procedeix estimar íntegrament aquest recurs d'apel·lació, ja que les resolucions impugnades de la C.A.S.S. resulten plenament ajustades a Dret.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

1r.- Estimar el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia de 21 d'abril de 1999, la qual es revoca.

2n.- Desestimar la demanda formulada pel Sr. Francesc Javier D. contra les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 17 de març i 30 de juny de 1998, que denegaven l'atorgament a l'agent d'una pensió de reversió, ja que resulten plenament ajustades a Dret.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.